

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: ~

Cím: *A háborus szabóműhely titkaiból.*

Forrás:

Fői Ujság.

Sp.

97. IV. 19.

Osztályozás

Tárgy

687

Hely

Idő

"1917"

A háborus szabóműhely titkaiból

Titokzatos szövetraktárak a fővárosban — Egy férfiruha ötszáz korona — Tönkrement szabók — Kik rendelnek új ruhát?

(Szerző: *Magyar Nemzeti Szabóműhely*.) A napokban a belügyminiszter felhívást intézett a közönséghez, hogy senki se csináltasson új ruhát. Ez a figyelmeztetés igazán fölösleges volt: A tavaszi napfény nemcsak a hőmérő higganyát, de a ruhaárakat is felszökeltette, úgy hogy azok, akiknek hazafasságára apellál, álmukban sem gondolnak új ruhára. A hadimilliomosok pedig a felhívást aligha veszik figyelembe.

Főkerestük ma Gyárfás Gyulát, a férfiszabók ipartársulatának elnökét. A szabóiparosok vezetője a szövet- és ruhaárak horribilis emelkedéséről és az ezzel kapcsolatos kérdésekről az alábbi információval szolgált:

— Előre is kijelentem, hogy nem mi vagyunk az uzsorások, hanem bennünket és velünk együtt a közönséget uzsorázzák ki az ügynökök és a szövetkereskedők. Németországban rend van e téren is, nálunk azonban a kormány mit sem tett a szövetuzsora megállítására. A maximálás most már nem segítené. A szabók most *feleannyi* ruhát sem készítenek, mint normális viszonyok között készítették. S ha a ruhaárak nagyobbak is, hasznuk annyi sincs, mint régebben, amikor a mainál

jóval olcsóbban adták a ruhákat, mert akkor a szövet ára is 17-18 korona volt, míg most átlag 70 korona méterje.

— Rendes áru most nincs. Az újonnan gyártott szövetek félgyapjuból és pamutból készülnek, a jó szövetet a hadsereg céljaira foglalják le. Ami jó áru forgalomba kerül, az mind régi, békeidőbeli gyártmány, mert még nagymennyiségű eldugott szövet van, amit az ügynökök hajtanak föl. A szabók azután, csak hogy árut kapjanak, minden árat kénytelenek megfizetni a jó szövetért. En, mint az ipartestület elnöke, hónapokkal ezelőtt hivatalosan tudomására hoztam a rendőrségnek, hogy a főváros egyik utcájában egy magánlakásban butorok helyett közel negyedmillió korona értékű szövet van felhalmozva. Mi történt ebben az ügyben, azt nem tudom.

— Hihetetlen, hogy hol akad az ember eldugott, régi, jó árura. En a napokban a Hungária-uton vásároltam elsőrendű minőségű szövetet egy kis szabótól, aki készletének kiadását azzal okolta meg, hogy hadbavonul. A szabók

(Köt. v. füz.) (Olvasó) körében sokat beszélnek most egy fővárosi szállítócég szövetüzleteiről. Ennek a cégnek címére még a háboru kitörése előtt nagymennyiségű angol szövet érkezett, egyik helybeli szövetkereskedő rendelkezésére. A kereskedő rövidre rá hadbavonult és nem vette át az árut. Később hazajött, de akkor már a szállítócég nem volt hajlandó kiadni az angol szövetet, illetve csak azzal a kikötéssel, ha a nála heverő 12-15 koronás árut a mai árakon értékesíti a kereskedő és a hasznát vele megfizeti.

— A tavaszi szövetek beszerzési ára 65-75 korona. A kellékek ára is óriási mértékben emelkedett, közel 2-300 százalékkal. Tegnap például hélésnek való selymet vettem, annyit, hogy két kézzel könnyen össze lehet markolni. Ötezer koronát fizettem érte. Egy tavaszi öltöny ára 4-500 korona. Egy felöltő 350-400 korona. Azelőtt 170-180 koronáért a legelegánsabb selyemmel bélelt öltöny készült és azon több volt a hasznunk, mint a most készülő drága ruhákon. A munkabérek 65 százalékkal emelkedtek és a rendelések száma ötven százalékkal csökkent. Nagy szabóműhelyekben, ahol azelőtt 50-60 munkást alkalmaztak, most csak 8-10 dolgozik.

— A szabók rendes vevőköre negyven százalékanak, a fiatalbereknek most nem kell polgári ruha. Hol vannak azok a régi jó idők, amikor így tavasz táj-

bán egy-egy előkelőbb budapesti férfiszabó szalonjában egész csomó fiatalember jött össze és megvitatta a tavaszi ruhaújdonosságokat. Most csak idősebb férfiak rendelnek ruhát, ezek sem annyit, mint béke idején. Csak éppen amennyire szükségük van.

— Egy előkelő iparvállalat igazgatója, akinek béke idején nálam 1200-1300 koronás számlája volt évenként, most a magas árak mellett is csak 700-800 koronás számlája van. Weisz Manfred is kevesebb ruhát csináltat most, bizonyára, mert nem ér rá, próbálni...

— A kis szabók nyomorognak. A szövetet épp oly drágán, sőt drágábban tudják csak megszerezni, mint a nagy szabók. De az ő vevőörük a fixfizetésű kiséksisztenciákból áll, akik a mostani árakon nem rendelhetnek új ruhát. A régi ruhákat javíttatják és fordíttatják át. A budapesti szabók harminc százaléka a vázolt súlyos viszonyok folytán kénytelen volt bezárni üzletét s még azok jártak legjobban, akik katonai, vagy hadikonfekciós munkát kaptak. Az árak csökkenésére nincs kilátás. A régi szövetek, amiket már minden nagyobb szabó most megrendelt, 65-68 koronásak. A háboru után is évekig fog tartani, amíg új szövet kellő mennyiségben piacra kerül és lenyomja a nagy árakat.